

గ్రంథాలయసర్వస్వము

ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయసంఘపక్షమున ప్రకటింపబడు సచిత్రమాసపత్రిక.

సంపుటము ౬] మే, ౧౯౨౪ [సంచిక ౯

సంపాదకుడు: అయ్యుకి వేంకటరమణయ్య.

విషయసూచిక

౧	వల్నాటి వీరచరిత్ర (కీర్తనలు)	౨౦౧
౨	మైసూరునందు గ్రంథాలయోద్యమము	౨౦౫
౩	పుదుక్కోట సంస్థానమందు గ్రంథాలయోద్యమము	౨౧౬
౪	ప్రపంచమునందెల్ల గొప్పగ్రంథము	౨౦౭
౫	సరస్వతీమహాలు గ్రంథాలయము, తంజావూరు	”
౬	గాందేవి గ్రంథాలయము, బరోడా రాష్ట్రము	౨౦౮
౭	కార్నీజీ సహాయసంఘము	౨౦౯
౮	వివిధవిషయములు	౨౧౦
౯	ఈడుముదిరినవారికి విద్యాభివృద్ధిచేయు మార్గము	౨౧౧
౧౦	కేంద్రగ్రంథాలయము	౨౧౪
౧౧	గ్రంథభాండాగారి	౨౧౬

చిత్రపటములు :

౧ గాందేవి గ్రంథాలయము—బరోడా.

౨ ఈ గ్రంథాలయమును కట్టించినదాత.

బెజవాడ: ఆంధ్ర గ్రంథాలయ ప్రెస్ (లిమిటెడ్) యందు
క. కోదండరామయ్య గారిచే
ముద్రింపబడి ప్రకటింపబడినది.

౧౯౨౪.

జడకుచ్చులు

5

సు ప్రసిద్ధాంధ్ర కవులగు
రాయప్రోలు సుబ్బారావు

గారి నూతన గ్రంథము.

వెల రు. 1-0-0 మాత్రమే.

జన్మభూమి.
తమ్మడా!
ఆంధ్రమాత.
ప్రబోధము.
పుస్తకము.
వసంతము.
శక్తి.
వసంతవికాసము.

శేషచైత్రము.
పూవు.
పూజ.
విరహవీధి.
పిలుపు.
మధుమాలి.
గీతాందేహి.

ప్రవాసరాధిక.
సఖిసంవరణం.
మేఘము.
ఎవరు?
కోయిల.
కనకము.
ధ్యానిబుద్ధప్రీతిమ.

కవిత.
ఆచారక్షయము.
ఒకమాట.
రాధపిలుపు.
తిలకము.
రామలింగారెడ్డి.
కలియుగార్జునుడు.

అను విషయములమీది పద్యము లిందు గలవు.

వలయువా రిట్లు వ్రాయవలెను:—

ఆంధ్ర పరిషత్తు: బెజవాడ

గ్రంథాలయోద్యమము

గ్రంథకర్త: యాతగిరి లక్ష్మీ వేంకటరమణ.

వెల రు 0-8-0

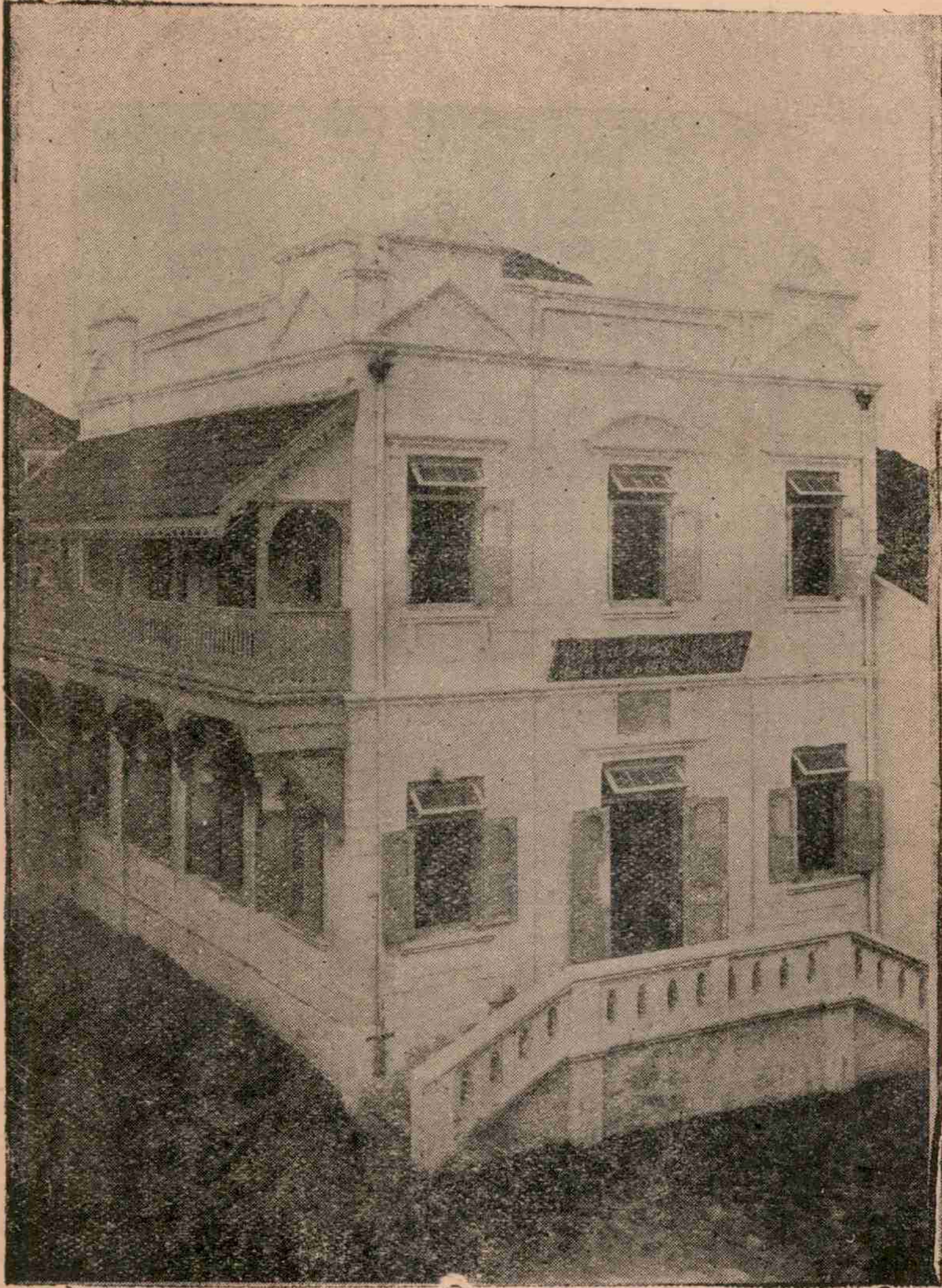
ఇందు 1. ధర్మ గ్రంథాలయస్థాపన. 2. ధర్మ గ్రంథాలయ పాలనము. 3. ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయోద్యమము. 4. ప్రాచీన గ్రంథాలయములు—హిందూదేశము. 5. బరోడా గ్రంథాలయోద్యమము—ఉద్యమ ప్రారంభము. 6. బరోడా గ్రంథాలయోద్యమము—కేంద్ర గ్రంథాలయము. 7. బరోడా గ్రంథాలయోద్యమము—ఉద్యమ నిర్మాణము. 8. గ్రంథాలయోద్యమము—విదేశ గ్రంథాలయములు. 9. గ్రంథాలయోద్యమము—ఇంగ్లాండుదేశము. 10. గ్రంథాలయోద్యమము—అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు—అను పది అధ్యాయము లున్నవి.

గ్రంథాలయోద్యమమునుగూర్చి విపులముగా దెలుపునట్టి గ్రంథము. బరోడా గాయక్వారుగారి పటము ఇందు గలదు. ప్రతి గ్రంథాలయమును, గ్రంథాలయోద్యమాభిలాషియు తప్పక చదువవలసినది.

వలయువా రిట్లు వ్రాయవలెను:—

ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయసంఘము,

బెజవాడ

కాస్ జీ ధంజీభాయి గ్రంథాలయము,

గాంధేవి, బరోడారాజ్యము.

కాన్ జీ ధంజీ భాయి గారు,
గ్రంథాలయ భవనమును కట్టించినవారు.

కాన్ జీ భాయి గారు

కల్యాణకాండము - దేవీం శ భు క్తిము కి ఫలకాండము
 క్రీణచ్య స్తాను తామేన శ జ్ఞానశక్తిం వచ్చుతే.

అజవ
 సంపుటము.

గ్రంథాలయసర్వస్వము

* పల్నాటి వీరచరిత్ర

౧

దేశగౌరవము దీపింపగ తమ దేహమ్ములుగోసి
 వీరా - వేశంబున బోరి
 రక్తా - పోశనములు బట్టి
 ఆశమెయిన్ తలిదేశములుంబును దీర్చిన వీరులనూ
 తల్లి! శేషుక - విచుతింతు.

౨

అంద్రవీరులను ఆధరణంబయి అమృతకీ గమించి
 గణమన - ప్రాణము లర్పించి
 వీరా - స్వర్గము నేవించి
 నరులును సురలును నవనవ కవితల నశులీయగ వెలసి
 శూరుల - నయగతులను నిలిపి.

౩

వెలిగిన బాణని వీరచక్రము వీరుల కింపెన
 తీయని - పలుకుల సొంపెన
 రసములు - గులుకగ సొగసెన
 లలితపుష్పాలిని వలతితనంబులు కలితముగా గూర్చు
 తల్లి! ధన్యతచేకూర్చు.

౪

అతిరవ్యంబగు నాంద్రదేశమున నలరా-ధు వీరూ
 ఇంద్రుని - అమ కావతితోడూ
 ధనుని - ఆలకాపురి నోడూ
 వ్రతముల క్రతుల పాడిపంటలను వర్షిల్లెడి శ్రేణు
 వీరులు - పుట్టిన పల్నాడూ.

* ఈ కీర్తనలు ఒక స్నేహితుని ఇంటియందు ప్రాతకాగితములందు దొరకినవి. ఏకాలమునాటివో తెలియ
 ప్రాచీనకవికృతములై యుండు ననుటకు పండియుములేదు. శ్రీనాథ మహాకవియే వీనిని రచించి యి
 నోపునని పలువురు స్నేహితులు తలంచుచున్నారు. మిక్కిలి రసవంతములుగా నుండుటచే ప్రచు
 బంపితిమి. మిగిలిన భాగము ఎక్కడనైన దొరకినయెడల దానిని పంపిన మిక్కిలి కృతజ్ఞతతో ప్రచురిం
 ఆంద్రదేశమునకు అట్టి భాగ్యము జేకూరుగాకయని భగవంతుని ప్రార్థించుచున్నాము.

౫

అంగ సమీపమునందు మ సూహార మందమందగతుల
 కెరటము - అంద మైనపాటా
 ఎప్పుడు - ఇచ్చుగాను బాడా
 సందడి పాచెడు నాగులేరు జను లందరు నేవీపా
 గంగా - నందని యని పిల్వ.

౬

యేటికి యిటుఁటు సొంపారగ నమరాకెడు నగరీ
 బంగరు - పరిమళములు చిమ్మా
 భూమిని - పొందగు మాచెర్లా
 యక యేలిరి పారుపవఁతులు వేచెన్నికగాంచా
 ధర్మము - వసివాడక యుండా.

౭

గల మల్లత్రిశిఖామణియై కడు వాసిగాంచి మించె
 బ్రహ్మ - నాయగు తరియించె
 బ్రాహ్మణభక్తిని మితిమించె
 గాయణపద నలినమ్మల మది నమ్మి నుకృతిగాంచె
 కీర్తిని - దిక్కుల గీలించె.

౮

గట్టి కదనంబున శత్రుల కడికండలు నేయా
 మిత్రిల - కరుణ నభ మమియా
 ధాత్రికి - దుష్టభయము బాయా
 స పశున ఒక కాల్పాలను ఒక కాల్పంట్లనూ
 వెట్టి - నీతినివేయించె.

౯

కీర్తిని అడవులలో బోయలు గూడను బాడా
 సరిరా - జ్యంబుల వ్యాపించి
 సరిలే - దంచును నతిగాంచి
 స్వర్గము గల్పించెను అతిపుణ్యవతమామా
 మ త్రిలా - మల్లెదండయగుమా.

౧౦

నూనాయని భార్యారత్న గు పరిమ మగుణవల్లీ
 ఐతను - భాగ్య కిసకవల్లీ
 వీర కు-మారులకును తల్లీ
 సతీపద పద్మ సమాన్విత భాసిల్లిన మల్లీ
 కీర్తిక - లాపకుల - మత్లీ

౧౧

అరుల కీయగ నన్నపూర్ణయని అందరు కొనియాడా
 అబలల - కందరాని యశమా
 ఐతను - ప్రీతిని గడియించి
 వర్ధితే పుణ్యనివాస మనంగను వడివంకలు లేనీ
 నడవడి పడతులు ప్రేమింపా.

౧౨

చేసినపూవుల చి త్తపూజలును శ్రీపతిసేవలునూ
 నోచిన - ఆచ్చపునోములునూ
 పంచిన - పండ్లవాయనములుక
 వాసిఫలింపగ ఐతనుగర్భము భాసురముగ పండెన్
 తండ్రిలా - కోక్కెల్ల నిండెన్.

౧౩

మహనీయుండగు ఐతనుపుత్రుడు మహిపై బడువేళక
 గ్రహములు భగభగ తెగమండెన్
 దిక్కులు గడగడ కడు వడికెన్
 దహనుని ప్రళయము తాకిన పగిదిని దద్దరిల్లె జగముల్
 శేషుడు - తలలు వంగ జంకెన్.

౧౪

ఆబాలుని శీరోదయ సమయమునందుపడిన నీరూ
 హేమ మ - యంబగు మేడలనూ
 రత్న భ - రంబగు గోడలనూ
 ప్రాబల్యంబున పగులగొట్టుకొని పాతాళముకేగెన్
 భూమియు - బ్రద్దలగుచు లోగెన్.

౧౫

వీరుడు వీరుడు వీరుడటంచును వి.తికఁత మెత్తి
 రభసము - రాపాడెదుర కీ
 నభమున - వినిపించెనువాణి
 పారిజాతములు జోరునగురిసెను పరిమళములు పొదలా
 పారుల - వేడుక లుప్పొంగా.

౧౬

కానక కన్నకుమారునిగాంచియు కన్నులపండువుగా
 సలిపిరి - దావములను తండ్రిల్
 కొలిచిరి - కులపతులను పారుల్
 తెలిపిరి బాబుండితడని భూసుగతిలకులు మంత్రోక్తిక
 సభ్యులు సంతసింపర క్తిక.

౧౭

దిన దిన మొకపొందికయగు అందము తేటదేరిమెరియ
 అవయవ - నవ్యరుచులు విరియ
 నిద్దపు - చక్కదనము లారయ
 గొనబారెడి ముఖికోవల కాంతులు కొదమవన్నెలీక
 వితిమ తనయు డెదిగె నిటాలా.

౧౮

బాలని బాల్యము పసిడియుయాలల భాగ్యసాధములలా
 పూచిన - సంపగి పూభంగి
 మొలిచినా - కనక రేఖరీతి
 లాలించిరి కడుగారాబంబున లీలల జోలలతోన్
 ముద్దుల - సోలించిరి తమితోన్.

౧౯

పన్నెండేండ్ల కుమారుని ప్రాయము పడుచుదనమురా గా
 మిసమిస - వన్నెలొలుకబా గా
 మొగమున - పొగరుతీగెసాగా
 నున్నని మీసము నూనూగుగ మొలకెతి మోజులీనెక్
 సొగసొక - సోగతీవిదేరెక్.

౨౦

ఈడువచ్చి కళలీనెడి బాలుని ఇంపుసొంపులరసి
 పెండ్లికి - వేడుకపడి మురిసి
 జనకులు - బాంధవములు తెరచి

ఈడును జోడును కులశీలములును కూడినరాజింటుక్
 కన్యను - తోడుదెచ్చి రుత్కంఠక్.

౨౧

మగువమాంచాలకు మానధకుండగు సొగనులబాలునకున్
 జరిగెను - మంగళ కార్యములూ
 మొరసెను - శోభన వాద్యములూ
 తగినవధూవరులంచును చూపరు లగణితముగ బొగడ
 ప్రాహ్మణ - దీవనలును మిగులా.

౨౨

కలిసె బాలునకు కర్మవశంబున కామిన సబ్బాయీ
 ఆచెలి - వలపులలో దగిలి
 మరచెను - మగువను మాంచాలక్

తెలనభి పలుకులు కులుకులు తిఘుకులు వింతమందులగుచూ
 బాలుని - మనసు విరిచివేయా.

౨౩

తాళిగట్టి కను బాసలుజేసిన భర్మపత్నిమాంచాలక్
 బాలుడు - దరిశియేరుగదాయెక్
 సబ్బాయీ - తన్నువిడువదాయెక్

తన కర్మంబని దైవకృతంబని భర్మపథము విడక
 ఆయను - తపసుజేయుచుండెక్.

౨౪

తెల్లనికోకలు తీరిచిటదు మల్లెపూలసగులక్
 మెడలో - కొల్లూగనిడదూ
 ఎదలో - నెల్లాసముగనదూ
 సల్లాపింపక మాసినమెయితో చాన గడుపు దినముల్
 భ్రమరము - రానిపూవు పోల్కిక్.

౨౫

అటబాలుండొకనాడుదయంబున అటల తమకమునా
 సహచరు - లందరు కుతుకమునా
 తనతో - చుచేరగ వీధి

నీటుంగోటుగ బొంగరాలాటను బాకించిరివేడక్
 పకపక - లాడుచూరిబైటక్.

౨౬

నిమ్మలబావికి నీరుదెచ్చుటకు నెలతలేగుదెంత్రూ
 వారిలో - వైశ్యపరితెయొకతే
 బాజనీ - వాలకమునుబాచి
 సమ్మదమంచుచు నిమ్మళముగ నట జనుచునుండె నలతక్
 బొంగ్రము - సభియచరణమంటెక్.

౨౭

తాకిన బొంగ్రపుదెబ్బకు వసతియు తల్లడిజుచుగూలీ
 కోపము - దహియింపగ కిసిసి
 తహ తహ - పొరలాడుచుతేచి
 తాళలేక బాలచంద్రుని దిట్టచు తరుణులెల్లమూగక్
 వల వల - ఏడ్చుచు గొంతెత్తి

౨౮

ఓరిమదాంధ్రుడ, ఓరినరాధమ ఓరిసులద్రోహీ
 నీకీ - చేటుకాలమేలా
 కన్నుల - కింతపొగరుమేలా
 ఆరయబాలవు కండకొవ్వున కులగౌరవముల నేసి
 పారులా - మరియాదనుగానీ.

౨౯

వారవధూటికి ఆడుగులాత్త నలనాటుపడిన నీపూ
 పెండ్లము నెడబాసిన నీపూ
 తండ్రిల - గతుతెరుగని నీపూ
 క్రూరుడవై కులకాంతా జనులు కొట్టసాగినావే
 ఇంతటి - దగునె నీడుచేవా.

30

చండపమరమున నాయుసురాల్ నీతిండులచేందాదా
 పన్నిన - పూహంబులజిక్కి
 సడలిన - నాహాసములకర్కి
 గొండగుచుండగ చొంగరాలాడెదు దండయింట బుట్టి
 నడుమున - వీరకాశైలట్టి.

31

అనికోవటిసతి తెగబడి తిట్టిన అంకించి బాలుం
 డెదలా - కరుణరేకు తెత్తన్
 తోడ్చి - దుఃఖభరము లొత్తన్
 వినయంబున నాసతి వేంబని ఆకయె సాక్షునూక్తిక
 అడరు - నాలకింపభక్తికన్.

32

తల్లి ఎగుదువో తరుణీరత్నము దయజూపుము నాపై
 తెలియని - అపరాధము నెచీ
 నాపై - తగిన శిక్షవైచీ
 కల్లగావు నెల్లాపంబులు కనికారముతో వినుచూ
 దైవము - సాక్షి నిజము గనుచూ.

33

ఆటల మోజున నయ్యె ప్రమాదము ఆత్మకినియబోకూ
 చేసెద - నుపచారము నీకూ
 కలహము - పలికి వైకతేకూ
 గాటపు నిందను బాపికోసంగను కల తెరిగును మాకూ
 తెలుపుము - వంశనములు నీకూ

34

అనుతపంబున బాలుండాడెన ఆమాటలు వినుచూ
 జనములు - ఆశ్చర్యముగనుచూ
 బాబు - డింతయు న్ని యుచుచూ శ్రీక
 పొనబడిపలుకుచు మొగమొగములుగనుగొనుచుపోయిరం
 ణోమటి - ణోమలివైచింతకన్.

35

అంతట బాబుండెంతరింగున నాందోళము బడుచూ
 సారకు - వైశ్యవనిత పలుకుల్
 తనమని - ముఖగులగును తగులకన్

చింతావశుడై తల్లి యితిమను శరబోయవేగకన్
 సంశయా - భావము తెదలేగకన్.

36

వచ్చిన బాబుని గనుగొని యుత్తము హేచ్చిన ప్రవీతిక
 కన్నుల - కాగలించి ప్రేమకన్
 కుశలము - లడిగి గారవమునకన్
 మెచ్చుల వీరమునిచ్చి కనుంగవ విచ్చిన బావ్వుములకన్
 నిలిచెను - ఆసుదాలసయ్యె.

37

బాబుండయ్యెడ సాష్టాంగమున భక్తిసలిపే తల్లికన్
 ఆయా - మాటలాడి చలికన్
 చిత్తము - నుత్తరించు కలకన్
 తల్లి! యడిగెదనొక యర్థంబును దాచక యెరిగింపూ
 వీరులా - గన్నీఫలము నింపూ.

38

ఎక్కడికేగిరి నాజనకులు రణమేల చాపుకుచు
 కలసిన - నీరు పాలవలెనూ
 మెలగిన - అన్నదమ్ములేలా
 చిక్కకొనిరి యా నాయకురాలికి దిక్కుమాలి యకటా
 తల్లి! - చెప్ప మేలదాచా.

39

కాకలు దీర్చిన గండుముగలతో కారమపూజెప్పుడు
 తీవ్రపు - కదనరింగమయ్యెకన్
 కత్తుల - వియ్యమెట్లు గలసెకన్
 నాకొనందము నెవనవలాడగ చెకొని వినుపింపూ
 వీరులా - ధర్మము నెరిగింపూ.

40

కూరులకిరవగు నీఫుట్టిటికి వీరవాసమైనా
 ధర్మపు - జీవగడ్డయెనా
 పరువగు - నీపల్నాటికినీ
 పేరుమాపు నీసిరికి విధంబులు చేరనీయబోకూ
 నీమని - వీరమాతి నగుచూ

మైసూరునందు గ్రంథాలయోద్యమము

ప్రాచీన కాలమునుండియు మైసూరు రాజ్యము పండుటకును, విద్యాభివృద్ధియు ప్రఖ్యాతి చెందియున్నది. ఈ సంస్థానాధీశులయొక్క ప్రాపకమువలన వాఙ్మయాభివృద్ధికి కొంత ప్రోత్సాహమును నందుగల విద్యాసంస్థలయొక్కయు, గ్రంథాలయములయొక్కయు, ప్రదర్శనశాలలయొక్కయు సంఖ్యయే ఆరాజ్యాధిపతులకు సంస్థానప్రజలయొక్క ఆభివృద్ధియెడలగల ఆభినివేశమును తెల్లడనేయుచుండును. ప్రస్తుతము మనము ఆరాజ్యమందలి గ్రంథాలయోద్యమమును గూర్చి కొంత తెలిసికొందము.

ప్రాచీన కాలము

పూర్వము గ్రంథాలయములన్న పుస్తకములను చెప్పి ఒకచోట పెట్టుటయు, అవి వాని స్వంతదారులకు మాత్రము ఉపయోగపడుటయు మాత్రము జరుగుచుండెను. మైసూరు రాజకుండీరమునందున్న టిప్పు మల్లాసు గ్రంథాలయము, పుంగళి మఠమునందుగల గ్రంథాలయమునకు ఇట్టివియేను. 1915 సంవత్సరమునకు పూర్వము వానిని జనులకు ఉపయోగకరములగుటయలచేయుటకు ప్రయత్నమేమాత్రమును జరిగియుండలేదు.

సమీప కాలము

స్వల్ప సంఖ్యాకులగున్న విద్యాధిపతులకు ఆనందము నొడగూర్చుటయే గక, వారి ఇచ్చిన వ్యతిరేకముగ నై జ్ఞానాభివృద్ధి నొందినివాటికెగూడ విద్యాసక్తిని గలిగించి, సంత్రిప్తి పొందుటయే నేటి సామ్రాజ్యక గ్రంథాలయములయొక్క ధర్మమై యున్నది. ఈ నూతనాభిప్రాయము పాశ్చాత్య దేశములందు 60 సంవత్సరముల క్రిందిట వ్యాపకమునకు దెబడి, జనులకు జ్ఞానాభివృద్ధిని జేయుటకు అమూల్యముగు మార్గముగ పని జేయుటచే నాగరికతబొందిన దేశములన్నిటియందును విశేషముగు వ్యాప్తిని బొందినది. ఈ యభిప్రాయము 1909 సంవత్సరమున బరోడా మహారాజుగారిచే భారతవరమునకు గొని తెబడినది. అందుచేత వారు భారత గ్రంథాలయోద్యమము జరకుడని నిలువబడుచు న్నారు. ఆమెరకాదేశ సామ్రాజ్యక గ్రంథాలయపద్ధతులు బరోడా రాజ్యమందు జనుప్రకముగ నిర్వహింపబడుటచేత పాశ్చాత్య గ్రంథాలయ పద్ధతులను హిందూదేశమున నాటటు మంచిదిగాదను అనుమానము భారతీయుల మనస్సులనుండి తొలగిపోయెను.

బరోడా రాజ్యమందు. ఈనూతనోద్యమము నము ప్రదమగుటకు గమనించి మైసూరు గవర్న మెంటువారు గూడ 1914 సంవత్సరమున బెంగుళూరు ట్రాణమందొక టియు మైసూరుపట్టణ నందొకటియుధగ్రంథాలయములను ప్రతిస్థాపించినారు. వీనికి కేవల రూపాయలఖర్చు ఆయ్యెను. ఇవి గాక ప్రతిసాలునా రు 6,800 ఖర్చు అగుచున్నవి.

ఈ గ్రంథాలయములందు రెండుశాఖలు గలవు. చందాదారులకు పుస్తకములను ఇండ్లకు ఎరుపిచ్చు శాఖయొకటి; జనులను ధర్మాదుగా చదువుకొననిచ్చు శాఖ రెండవది. ఈ గ్రంథాలయములు 15 గురు సభ్యులచేత పరిపాలింప బడుచున్నవి. అందు ఏడుగురు సభ్యులు చందాదారులచేత ఎన్నుకొనబడుచుండురు. మిగిలినవారు మైసూరు గవర్న మెంటువారిచే నిర్ణయింపబడుచుండురు. అవి కొంతవరకు చందాలవలనను, మరికొంతవరకు గవర్నమెంటు వారివలనను పోషింపబడుచున్నవి.

సమీప ఆమెరకాదేశ ధర్మగ్రంథాలయ పద్ధతులను, అవలంబించుటచేత బెంగుళూరుగ్రంథాలయము పది సంవత్సరములక్రిందటమాత్రమే స్థాపింపబడినప్పటికిని దక్షిణహిందూదేశమునందెల్ల అగ్రస్థానమును వహించిన దని చెప్పవచ్చును. గ్రంథవివరణము, పుస్తకములను ఎరువిచ్చుపద్ధతులు, ఆమెరకాదేశ సమీపశాస్త్రపద్ధతులను అనుకరించుచున్నవి. స్త్రీలును పురుషులనుగూడ ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ కూర్చుని చదువుకొనుటకై గదులు ఏర్పాటు చేయబడినవి. పిల్లలకు ప్రత్యేక శాఖవిద్వారుప బడినది. దీవలు గ్రంథములు ఎరువుచిసికొనుట కొక శాఖవరక పారిశ్రామికాదివిషయములకు ప్రత్యేక మొక బల్ల, ప్రత్యేక మొక ప్రచురణశాఖ, స్నానపుగదులు, ఫలహములగని, ఇట్టివి ఎన్నియోగలవు. ఇందుగల గ్రంథములయొక్క ఆధ్యక్షతనడిటియు మధ్యస్థలమునందుండుటను బట్టియు, ఇది కేంద్రగ్రంథాలయముగాక తప్పదు.

ఇంతటితో నూరుకొనక మండలగ్రంథాలయములను తాలూకా గ్రంథాలయములను గూడ ఏర్పాటు చేయుటకు 1917 సంవత్సరమున మైసూరు ప్రభుత్వమువారు పూనుకొని ఆట్టవారిని ఏబదివరకు ఏర్పాడినారు. పిమ్మట గ్రామగ్రంథాలయ సాపనకు గడంపారు. స్థానికులుకొంత సహాయమును చేయు నెడల ప్రభుత్వము వారు గూడ కొంతసహాయమును చేయుటకు పూనుకొన్నారు. కాని గ్రంథములు చదువుటవలన ప్రయోజనములను జనులు గ్రహింపజాలమిచే ఈ సహాయమును

ఎక్కువగా ఉపయోగించుకొనుట లేదు. ప్రతి గ్రామమునకును గ్రంథాలయమును స్థాపించు సౌకర్యములుండుటకు సర్వమగుటచేత 1918 వ సంవత్సరమునందు సంచార గ్రంథాలయ వేటికల సంపుటనుగూడ ప్రారంభించిరి. ఇట్టిసంచార గ్రంథాలయ వేటికలను 77 పట్టణములకు తయారుచేయించి వానిని 77 గ్రామములకు పంపిరి.

ఈసంచార గ్రంథాలయ వేటికలను ఏ గ్రామములైన తమ గ్రామ ఉపయోగాగ్గమై కొందలదినయెడల సగము ఖరీదునకే ప్రభుత్వమువారు యిచ్చెదరు. ఆకోగ్యము, విద్య, అంటువ్యాధులు మున్నగు పల్లెటూరిజనులకు ఆకరవలయులుగ నుండెడు విషయములనుగూర్చి మ్యాజిస్ట్రేట్ లాంతరుతో ఉపన్యాసములిప్పించుటగూడ 1919 సంవత్సరమున ప్రారంభింప బడెను.

గ్రంథాలయ పరిపాలనము విద్యాశాఖకింద గలదు. ఇందుకే ప్రత్యేకము ఒక "అర్డనెజరు" ఇద్దరు ఇన్ స్పెక్టరులు

ఒక ఉపన్యాసకుడు, సినిమా నడుపువారికరు గలరు. యుద్ధాంతరము జనుల వర్తకమునందు తగ్గుదల గాన్పించెను. అందుచేత ప్రభుత్వమువారి ఆదాయముగూడ తగ్గుట కారంభించెను. అందుచేత గ్రంథాలయములకే ప్రత్యేకముగ నియమించిన ఉద్యోగులను తగ్గించిరి. పల్లెటూరు గ్రంథాలయముల అభివృద్ధికి జేయుచున్న సహాయమును గూడ తగ్గించివెసిరి.

బెంగుళూరు, మైసూరు పట్టణములయందున్న గ్రంథాలయములకు గూడ కొంతసహాయము తగ్గింపబడెను. కాని అవి ఇంతవరకు జనులయందు కలుగజేసిన అభిరుచి వలన, జనులయొక్క సహాయము అభివృద్ధి యయ్యెను.

మచిలినము రాగానే, మైసూరు రాజుగారు తిరిగి గ్రంథాలయోద్యమమును రాజ్యమందంతటను వ్యాపింప జేయుదురనుట కెంతమాత్రము సందియము లేదు.

పుదుక్కోట సంస్థానమందు గ్రంథాలయోద్యమము

ఒకజాతీయొక్క అభివృద్ధికిని సౌఖ్యమునకును ధర్మ గ్రంథాలయమువంటిది మరియొకటిలేదు. పుదుక్కోట సంస్థానమందుగల 441 గ్రామములలో 32 గ్రామములందుమాత్రము గ్రంథాలయములు, పఠనమందిరములు, స్థాపింపబడినవి. పల్లెటూరునందుండు ఉపాధ్యాయుడే గ్రంథభాండాగారిగా నుండుటకు తిగినవాడు. అతడే దాని కాధారభూతుడు. ఆ సంస్థానమునందుగల దాదాపు అన్నిగ్రంథాలయములను వారివారి గ్రామములందుగల సిపంతుళ్లవల్ల స్థాపింపబడినవైయున్నవి. వారిశ్రద్ధవల్లనే వి పెంపొందుచున్నవి.

పట్టణములందు పెద్దగ్రంథాలయములుగూడ గలవు. కట్టివి మాడు తాలూకా పట్టణములందుగలవు.

పుదుసెనిమిది సంచారగ్రంథాలయ వేటికలు విద్యా శాఖవారివలన ప్రచారమునకు దేబడుచున్నవి.

చదువుకొనజాలని జనులకు జ్ఞానమును గలుగజేయుటకై కాలక్షేపములు, ఉపన్యాసములు మిక్కిలి ప్రయోజనకరములు. ఈ విషయమునగూడ యాగ్రంథాలయములు పాటుబడచున్నవి.

ప్రత్యేకము స్త్రీలకోరకు రాజధాని పట్టణమునం దొకటియు తాలూకాపట్టణములందు మాడును గ్రంథాలయములు గలవు. వానిని ఆయా గ్రామములందుగల ఉపాధ్యాయులే నిర్వహించుచున్నారు.

కొద్ది మాసములక్రిందటనే శ్రీ సూరి వెంకట నరసింహశాస్త్రిగారి అధ్యక్షత క్రింద అయిదవ గ్రంథాలయ మహాసభ జరిగినప్పటినుండెయు యా సంస్థాన గ్రంథాలయోద్యమమునం దొక నూతనశకము ప్రారంభమైనది. వారి సలహావలన కేంద్రగ్రంథాలయస్థాపనము జరుగుచున్నది.

గ్రంథాలయోద్యమమువలననే జ్ఞానభిక్ష జనులకు లభ్యము కాగలదు. గ్రంథాలయోద్యమమువలననే జాతి అంతయు ఒకే మాటమీద నిలువబడగలదు. గ్రంథాలయోద్యమమువలన జీవసహిత మైనట్టియు, సిరమైనట్టియు, బకమత్వము చేహారగలదు. గ్రంథాలయోద్యమము వలననే ఛారతవర్షము ఇతర జాతులయందు తన యర్హత స్థానమును పొందగలదు.

ప్రపంచము నందెల్ల గొప్ప గ్రంథము

ప్రపంచమునందున్న గ్రంథములందెల్ల గొప్పగ్రంథము చీనాదేశమందు ఉద్భవించిన విజ్ఞానసర్వస్వము గ్రంథము. ఈ గ్రంథము 11,100 సంపుటములుగా వ్రాయబడినది. ఈ సంపుటములలో రెండు ఇటీవలనే లండను గ్రంథాలయమునకు తీరనివి. చైనాదేశ పండితుండలి చేత తయారు చేయబడిన ఈ గొప్ప గ్రంథము 1900వ సంవత్సరమున “బోక్సరు” నందు జరిగిన తిరుగుబాటు యుద్ధమునందు నాశనమైపోయెను. అక్కడనున్న కాలేజీకి తిరుగుబాటుదారులు అగ్నినిపెట్టగా ఆ కాలేజీయందున్న ఈ గ్రంథము నుండిపోయెను. ఆ కాలేజీ భవనముయొక్క శిథిలములనుండి ఈ మహాగ్రంథము యొక్క కొద్దిసంపుటములు మాత్రము సంరక్షింపబడినవి. చైనాదేశమునకు 1860 వ సంవత్సరమునండియు విదేశీయులను రానిచ్చుచుండినను ఈ గ్రంథము మాత్రము వారిని చదువుకొన నిచ్చెడివారు గారు.

చైనాదేశము నేలిన రాజులలో ప్రముఖుడగు “యంగులా” అను పేరుగల రాజు ఈ గ్రంథమును వ్రాయింప 1403 సంవత్సరములో దలపెట్టెను. “హీచిన్” అను గొప్ప పండితుని రావించి, ఈ మహాగ్రంథమును తయారుచేయవలసివదని ఆజ్ఞాపించెను. ఆయన 146 మంది పండితుల సహాయముతో 16 మాసములకాలము లో గ్రంథమును ముగింపగలిగెను. కాని రాజుగారికి మరొక గొప్ప గ్రంథమును వ్రాయుటకు గురు అధిపతులను, అయిదుగురు సంపాదకులను, ఇరువది సహాయసంపాదకులను 1000 మంది సహకారులను మొత్తము 1000 మందిని ఏర్పరచెను. నీరందరును అహారాత్రములు కష్టించి పనిచేసి

నాల్గు సంవత్సరముల కాలములో 10,000 సంపుటములు గలిగిన “విజ్ఞానసర్వస్వము”ను తయారుచేసిరి. ఈ గ్రంథమునందు 11,100 విభాగములు గలవు. ఇవి గాక 10 విభాగములలో విషయవివరణము గలదు. ఈ సంపుటములలో ప్రతిగ్రంథము ఆరతింగుళము దశపరియుండను. ఈ సంపుటము లన్నియును ఒకదానిమీద మరొకటి పెట్టియొడల 450 అడుగుల ఎత్తు గును. ప్రతి సంపుటమున్ను ఒక అడుగు వెడల్పును, ఇరవై అంగుళముల పొడవును గలిగియుండి అట్టతో బైండు చేయబడి యుండి పనుపుపచ్చపట్టుతో అలంకరింపబడి యుండెను. ఒక్కొక్క విభాగమునందు ఇరువదిపుటలు వంతున మొత్తము గ్రంథమునందు 102,000 పుటలు గలవు. అంగ్లేయుల విజ్ఞాన సర్వస్వమునందు 11,000 పుటలు మాత్రమే గలవు. రాజుగారు ఈ గ్రంథమును అచ్చవేయింప దలంచిరి. కాని వ్యయము అత్యధికమగుననిమాని ఆ ప్రయత్నమును విరమించిరి.

1711 సంవత్సరమునందు ఈ మహా గ్రంథమునకు నకలును వ్రాయుటకు 100 మంది పండితులను నియమించిరి. వారు నకలును 1712 సంవత్సరమునందు ముగింపగలిగిరి. 1713 సంవత్సరమునందు రాజ వంశము అంతరించినప్పడు నకలు గ్రంథము తగులబడి పోయినది. ఏమృత ఆసలు ప్రతిని “బోక్సరు” కాశీ జీకి మార్చిరి. ఆ మార్పు జరిగిన ఏమృత ఆసే సంపుటములు అగుపడకుండపోయినవి.

చైనా ప్రభుత్వము వారు విదేశీయులను ఈ గ్రంథములను చదువనివ్వకపోవుటచే ఆ గ్రంథము లందున్న ఆమూల్యవిషయములన్నియు బైటమునుండ పోయినవి.

సరస్వతీ మహాలు గ్రంథాలయము, తంజావూరు

ప్రపంచమునందున్న గ్రంథాలయములలోకెల్ల ఈ గ్రంథాలయము పెద్దదియును మిక్కిలి ప్రాముఖ్యత జేందినదియు నైయున్నది. 16,17 శతాబ్దములందు దక్షిణ జిల్లాల నేలిన తెలుగునాయక రాజులచే ఈ గ్రంథాలయము ప్రారంభింపబడినది. అప్పటినుండి యు పేమ్మట వచ్చిన రాజులెల్లరు దీనిని అభివృద్ధిపరచుచునే యుండిరి. తంజావూరు నేలిన మహారాష్ట్ర ప్రభువులు తక్కలేనన్ని తాటియాను గ్రంథములను ఈ గ్రంథాలయమునకు తేర్చిరి.

ప్రస్తుతము ఈ గ్రంథాలయము తంజావూరు రాజ కుటుంబమునుండి ఒక ప్రతినిధి కలెకరు, జిల్లాజడ్జి, గ్రామస్థులనుండి ఒక ప్రతినిధి గలిగిన సంచుముచే పరిపాలింపబడుచున్నది. గ్రామస్థుల ప్రతినిధియుగు టి. సాంబమూర్తిరావు గారు ప్రస్తుతము గౌరవ కార్యదర్శిగా పనిచేయుచున్నారు. గౌరవ కార్యదర్శియైనను జీతము పుచ్చుకొనువానికంటె ఎక్కువగానే గ్రంథాలయమునకై పనిచేయుచున్నారు.

ఈ గ్రంథాలయ సంఘమువారు 1923-24 సంవత్సరమునకు రిపోర్టును ప్రకటించినారు. వ్రాత ప్రతులను సంరక్షించుటయేగాక ఈదిగువ వివరించిన పనులనుగూడ ఈ సంఘమువారు చేసిరి.

(1) వ్రాతప్రతులకు విషయ వివరములను దెబ్బకాట్టలాగులను తయారుచేయుట.

(2) అమూల్యములగు వ్రాత గ్రంథములకు ప్రతులను ఇతర సంఘములకుగాని వ్యక్తులకుగాని వ్రాయించి యిచ్చుట.

(3) వ్రాత గ్రంథములకు వివరణ పట్టికలను తయారుచేయుట.

(4) శిథిలమగుచున్న గ్రంథములకు తిరిగి ప్రతులను వ్రాయించుట.

(5) గ్రంథాలయమున జనులను చదువుకొననిచ్చుట. ఈ సంవత్సరముందు 2,368 వ్రాతప్రతులు ఇతరులచే జడువబడినవి. శిథిలమగుచున్న 49 గ్రంథములను తిరిగి మంచి కాగితములమీద వ్రాయించిరి. ఇతరుల ఉపయోగమునకై 33 గ్రంథములకు వ్రాతప్రతులు వ్రాయించబడినవి. అరవగ్రంథములకు వివరణపట్టికను ద్రింపబడుచున్నది. సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములకు గ్రంథ

వివరణ పట్టికలను తయారుచేయుట అత్యంతవశ్యకమై యున్నది. ఈ పనికై గ్రాంటుకొరకు ప్రభుత్వమువారిని అడిగిరి. తంజావూరు మహారాజావారి కుటుంబము వారిచే నియ్యబడిన మూలధనమువలనను ప్రభుత్వము వారి గ్రాంటులవలనను ఈ గ్రంథాలయము పోషింపబడుచున్నది. కాని ఈ ప్రకారమువచ్చు ఆదాయము ఈ గ్రంథాలయము చేయవలసిన పనులన్నిటికిని సరిపోవుటలేదు. అందుచేత మహానీయులు సహాయులు చేసి ఈ గ్రంథాలయమునందున్న అపూర్వములగు వ్రాత గ్రంథములు శిథిలమైపోకుండ కాపాడి గ్రంథవివాణపట్టికలను వ్రాయించుట అత్యంతవశ్యకమై యున్నది.

ఆంధ్రులు నిర్వహింపవలసిన ప్రత్యేకమగు ధర్మమొకటి గలదు. ఆంధ్రుల అపూర్వములగు వ్రాతగ్రంథములనేకములు ఈ గ్రంథాలయముందుగలవు. అట్టి స్థితియందు ఆంధ్రగ్రంథముల వివాణపట్టిక ఇతరవరకును తయారు కాకపోవుట మిక్కిలి శోచనీయును. ఇదిగాక ఈ గ్రంథాలయమునందున్న ఆంధ్ర అపూర్వ గ్రంథములను ప్రకటించుటగూడ అత్యంతవశ్యకమై యున్నది. ఈ పనులను పూర్తిజేసి ఆంధ్రులు ఈ గ్రంథాలయమును నిరాదరించుచున్నారను అపవిత్రము బావుకొందురని కోరుచున్నారము.

కానీజీధంజీభాయి గ్రంథాలయము,

గాంధీ, ౨౩ - రాష్ట్రము.

బహుశా రాష్ట్రమునందున్న జిల్లాపట్టణముగు గాంధీవియందు ఈ గ్రంథాలయము 60 సంవత్సరములక్రిందట కొంతమంది పౌరులచే స్థాపింపబడినది. ఆకాలమున అసలు విద్యావ్యాపకమే తక్కువ. పెద్దల విద్యాభివృద్ధికి గ్రంథాలయము తోడ్పడునను యభిప్రాయము అసలే లేదు. అట్టికాలమున గ్రంథాలయమును స్థాపించుట మిక్కిలి ప్రశంశనీయమైన సంగతి.

ఇప్పుడే గ్రంథాలయము మండల గ్రంథాలయమై మండలాభివృద్ధికి విశేషముగా తోడ్పడుచున్నది. బహుశా

ప్రభుత్వమునుండి గ్రాంటును పొందుచున్నను గ్రామస్థులచేతనే పరిపాలింపబడుచున్నది. పదిసంవత్సరములలో ఈ గ్రంథాలయమునందున్న గ్రంథములు 1000 నుండి 7,000 లకు వృద్ధియయ్యెను. దీనికి రు17,000 విలువగల స్వంత భవనము గలదు. రు 7,000 లు మూలధనము గలదు.

తాలూకాయందున్న గ్రామము లన్నింటియందును గ్రంథాలయములను స్థాపించుటకై ఈ గ్రంథాలయ నిర్వాహకులు విశేషముగా పాటుబడుచున్నారు.

కార్మిజీ సహాయసంఘము

గ్రంథాలయోద్యమమునందు జరుగుచున్న సమవిధములగు కార్యములను గ్రంథాలయములు జరుగవలయుచున్న పలుకములగు నేవయిన కార్మిజీ సహాయ సంఘమువారు చేయుచున్న కార్యక్రమమును బట్టి దెలిసికొనవచ్చును.

ప్రపంచము నందున్న అన్ని దేశములందును ఆమెరికా దేశవారములు కార్మిజీ సహాయము నెరుంగనివారుండరు. ఆయన దానములలో చాలభాగము ఆయన ద్రవ్యాధ్యక్షము చేసిన ఆమెరికా దేశమునందే చేయబడినప్పటికిని ఆయన జన్మదేశమును విడిచిపోవుటకు గూడ దాన ధర్మములను జేసెను. తాను జేసిన దాన ధర్మములను నిర్వహించుటకు ఒక సంఘము నేర్పరిచెను. ఆ సంఘమును స్థాపించి పండ్రెండు సంవత్సరముల కాలము యున్నది. మొదటి అయిదు సంవత్సరముల కాలములో ఈ సంఘము చేయవలసిన పనిని గూర్చి విచారించిరి. యుద్ధకాలమున 1914 మొదలు 1918 సంవత్సరము వరకు ఈ సంఘము పనిని బొత్తిగా మార్చివేయవలసి వచ్చెను. కాని 1922, 1923, 1924 సంవత్సరములయందీ సంఘము విశేషమును అభివృద్ధిని జూపింది. ఈ సంఘము నిర్వహించుచున్న పనులలో ముఖ్యమైనవి (1) పల్లెటూళ్ల ఆభివృద్ధి (2) గ్రంథాలయ స్థాపన (3) పల్లెటూళ్లయందు పాటక చేర్చిలన, నాటకములు మున్నగు వానిని నిర్వహించుట (4) గ్రంథాలయములకు గ్రంథాలయము (5) శరీర పరిశ్రమ (6) విద్యార్థుల బసలను తగిన నిర్వహించుట.

పల్లెటూళ్ల ఆభివృద్ధినిషయమై ఒక్కసలహా సంఘము నేర్పరిచిరి. ఈ సంఘము యొక్క ఖర్చులకై మూడు సంవత్సరములవరకు సంవత్సరమునకు 15000 రూపాయల చొప్పున మంజూరు చేసిరి. ఈ సంఘమునందు రాజ్యాభివృద్ధినిగోరు ప్రభుత్వమువారియొక్కయు ప్రజలయొక్కయు అన్ని సలహాములనుండియు ప్రతినిధులుండరు.

గ్రంథాలయముల విషయము

జిల్లాతాలూకాల గ్రంథాలయములయొక్క భవనముల నిర్మాణమునకై విశేష మొత్తములు విరాళముగ నొసంగబడెను. పల్లెటూళ్ల గ్రంథాలయములకు గూడ విశేష సహాయము చేయబడెను. అవి గ్రంథములు కొనుటకు 247500 రూపాయల విరాళమియ్యబడెను.

కేంద్ర గ్రంథాలయముల విషయమై ఎక్కువ శ్రద్ధ దీసికొనబడినది. వీనివలన విశేషముగు ఉపయోగము కానవచ్చినది. అయితే కేంద్ర గ్రంథాలయమునుండి గ్రంథములను వ్యక్తులకు గాక పల్లెటూళ్లయందలి గ్రంథాలయములకు మాత్రము ఎరువిచ్చుటవలన ఎక్కువ ప్రయోజనముండనని అనుభవపూర్వకముగ నిర్ణయించిరి. "బ్లూముబరీ" గ్రంథాలయమునకు ప్రతి సంవత్సరమునందువలెనే 15000 రూపాయల విరాళ మొసంగిరి. "వెస్టు మినిస్టరు" నందు గ్రంథాలయ భవనమునభివృద్ధి చేయుటకు రు 2,25,000 ల విరాళ మొసంగిరి. ఖయీ దీలకు ఉపవ్యాసములను గూడ యిప్పించిరి.

లండను నగరమునందు గ్రంథాలయములను తయారుచేయుట కొక పాఠశాలనుగూడ నిర్వహించుచున్నారు. ఈ పాఠశాలను ప్రతి సంవత్సరమున రు 22,500 విరాళమిచ్చుచున్నారు.

బ్రాస్మన్ దేశమునందుగూడ ఈ సంఘమువారి ఆదరణకొంద గ్రంథాలయములు విశేషాభివృద్ధిని జూపుచున్నవి.

సంగీతాభివృద్ధికి ఈ సంఘమువారు 30,000 రూపాయలను నొసంగిరి.

శరీర పరిశ్రమాభివృద్ధికిగూడ రు 30,000 ల విరాళ మొసంగిరి. విద్యార్థులను వసతిగృహములనుగూడ విశేషద్రవ్యము ఖర్చుపెట్టిరి.

ఈ రీతిగా ఈ సంఘమువారు ఈ క్రింది మొత్తములను ఖర్చుపెట్టిరి.

విషయము.	1923 సం గ్రాంతు.	1924 సం గ్రాంతు.
గ్రంథాలయములు	రు 8,41,695	రు 11,88,060
సంగీతము, నాటకము	1,66,305	1,24,725
శరీర పరిశ్రమ	8,84,035	74,250
వసతి గృహములు	87,645	1,53,015
చిల్లరలు	19,020	61,830
పల్లెటూళ్ల ఆభివృద్ధి		86,625
	<hr/>	<hr/>
మొత్తము	1998750	1688505

మామూలు ఉపపాదన, ఆమోదన జరిగిన తరువాత శ్రీ ప్రకాశంపంతులుగా రిధ్యక్షత వహించి, కరతాళములు చేలరేగ వారు ఖద్దరు పుష్పమాలాలక్ష్మణులు గావింపబడిరి. గ్రంథాలయములో వ్యవసాయ సంబంధము గ్రంథములు చాల అవసరమని చెప్పిరి. అంతట గ్రంథాలయము అధ్యక్షులచే యథాక్రమముగా తెగవబడినది. నూలువడుగుటలో నేర్పక లగువారికి బహుమతు లొసగబడెను. వీణాగానము బహుశ్రావ్యముగ గావింపబడెను. 11 సం॥ వయస్సుగల చెక్మన్ గారి కూతురు అగంటవగను సభిసలను విశ్చితులను జేసెను. సి. హెచ్. సుబ్రహ్మణ్యంగారు ప్రసంచగ్రంథాలయోద్యమమును హైందవ గ్రంథాలయోద్యమముతో సరిపోల్చుచు నుపన్యసించిరి. శ్రీమతుల దుగ్గిరాల గోపాల కృష్ణయ్యగారు పాగునియొక్క నిజభర్తములనుగూర్చి గంభీరముగ నుపన్యసించిరి. అంతట రాత్రి 9 గంటలకు అధ్యక్షునికి వందనములతో సభ ముగిసెను.

* * * *

రాజమహేంద్రవరమున ఇన్నీసువేటయందు క్రైస్తవ మిషనరీలు ధర్మపఠనమందిరము నొకదానిని నిర్వహించుచున్నారు. దీనికి ఆంధ్ర ఆర్థిక పత్రిక లనే కు నమ్ముచున్నవి. ఏప్రిలు 1924 వ తేదీన తొమ్మిదవ వార్షికోత్సవము కంభంవారి సత్రం వీధిని నూతనముగా మిషన్ వారు కొన్న ఆవరణలో శ్రీరాజా మంత్రిపగడ భుజంగ రావుగారి అధ్యక్షతను జరుపబడెను. అధ్యక్షులు కార్యనిర్వాహకులు చేసిన కృషిని ప్రశంసించి, క్రైస్తవమతము ప్రేమ, దయ అనువానిపై ఆధారపడియున్నదని యు ప్రస్తుతము కాంగ్రెసు యాజమాన్యమున స్వపక్షములను సమ్మేళనము కుమర్చి బ్రయత్నించు సంకల్పము క్రైస్తవస్థానితులగు ప్రేమ సహాయులపై ఆధారపడియున్నదనియు చెప్పిరి.

శ్రీ కృష్ణ దేవ రాయ గ్రంథ నిలయము, కొండపల్లి.

(ద్వితీయ సంవత్సర చర్య, 1924 మార్చి మొదలు 1925 ఫిబ్రవరి ఆఖరు వరకు)

ఈసంవత్సరమంతయు మ.ప పోత్సాహ మొసంగుచు విద్యాభిమానమునే పగమాగధిగా నెంచి ప్రయత్నయాసల కోర్చిన మాసోదర పోషకులు, చందాదారులు, ఆధిపతులు, తదితరుల గ్రంథాలయపు కార్య

నిర్వహక వర్గమువారి కృతజ్ఞతను దెలుపుచు వారి కాయురాగోగ్య అముశ్వర్యాభివృద్ధుల నొసంగుగాతయని పరాత్పరుని ప్రార్థించుచున్నాము.

వారు చందాదారులు గాకపోయినను గ్రంథాలయమున దభిమానముంచి యొక్కవవెలగల పుస్తకములను కొనియిచ్చిన కొటై నరిసింహదాసుగారు, అత్తలూరు చిననరసయ్యగారు, అక్కల గంగాధరరావు నాయుడుగారు, నంఝాల తలూకా మమారు కాపురసులు అన్నపరెడ్డి ఉనేపరెడ్డి గార్లున్నూ, ఇంకాకొద్దిగా గ్రంథములు యిచ్చినవారలున్నూ యగు సోదరులందరకు మాగ్రంథాలయ కార్యనిర్వహకవర్గమువారి తరఫున హృదయపూర్వక వందనము లర్పించు చున్నాము.

గ్రంథాలయ మందలి గాఢానురాగముచే యిల్లెండు గ్రామములో తగు శ్రద్ధవహించి ధర్మచందాలను వసూలు చేయుచున్న సోదరులందరకుమూడ సానుభూతి తెలుపుచున్నాము.

మా గ్రంథాలయమునకు స్వంతభవనము లేని లోపమును సుప్రసిద్ధ గ్రంథరాజములు లేని కొరతను దీర్చి యుద్యమమును జయప్రదముగా నెరవేర్చగలందులకు భాషాభిమానులందరు తోడ్పడుదురుగాక!

ఈగ్రంథాలయమందు 569 గ్రంథములు గలవు. 74 గురు చందాదారులు గలరు. 5 సభలు జరిగినవి. 3210 మంది గ్రంథాలయమునకు వచ్చిరి. చందాదారులు 1145 గ్రంథములను ఇడ్లసతీసుకొనిపోయిరి. ఈసంవత్సరం జమ మొత్తం రు 275-8-1/2 ఖర్చు రు 213-11-1/2. గూపగుంట్ల శ్రీరామమూర్తి, కార్యదర్శి.

కాకినాడ అఖిలభారత గ్రంథాలయసభకు మొత్తము రు 1727-8-9 లు వసూలైనవి. అందులో ఖర్చులుపోవు మిగిలిన సొమ్ము రు 233-6-6 లు అఖిలభారత గ్రంథాలయసంఘమునకు ఇచ్చిరి.

బెల్లూ అఖిలభారతగ్రంథాలయసభకు మొత్తం రు 597-0-0 లు వసూలయ్యెను. అందులో ఖర్చులుపోవు శేషించిన రు 329-14-0 లు అఖిలభారత గ్రంథాలయ సంఘమునకు ఇవ్వబడినవి.

బెంగాలులో స్వరాజ్యపాత్రీకి పట్టుకొమ్మయ్య, గొప్ప దేశాభిమానియ్య, జమీందారులు నగు టి. సి. గోస్వామి గారు అఖిలభారత గ్రంథాలయ సంఘమునకు రు 100 ల విరాళ మొసగిరి.

ఈడు ముదిరినవారికి విద్యాభివృద్ధి చేయుమార్గములు

(ADULT EDUCATION)

ఈ కాలమున మన దేశమందు సామాన్యముగా విద్యాదానము చేయు సంస్థలు పాఠశాలలే. ఈ మూలమున కోమలవయస్సునందున్నవారే విద్యను పొందగలరు. ఆవయస్సు మీరినవారు విద్యాభివృద్ధి నొందించుకొను సాధనములు మన దేశమున నేమియు లేవనియే సామాన్యముగా చెప్పవచ్చును. పూర్వము మనదేశపు స్థితిగతులు ఇట్లుగాదు. ఇప్పటి కాలమునకూడ స్వరాజ్యమునుభవించుచు ఆధునిక నాగరికతయందు వన్నెకెక్కిన పాశ్చాత్యదేశముల యందును జపాను, చీనా మున్నగు ప్రాచ్యదేశములయందుకూడ నిట్లు కాదు. మనదేశము నిప్పుడు చీకాకుపర్చుచున్న సమస్యలను తృప్తికరముగా సమాధానము చేయుటకు ముఖ్యముగాను అత్యస సరముగాను మనము పూనుకొనవలసిన పని "ఈడు ముదిరినవారి విద్యాభివృద్ధినిగూర్చి" ఈపనిని మన మెంత కాలము పూనుకొనక యుపేక్షించెదమో, ఆపనికి తగినంత ప్రాధాన్యముతోను, సమర్థతతోను, దానిని నిర్వహించుమో ఆంతి కాలమును మన దేశము దురవస్థయందుండవలసినదే. మరియొక విషయము. ఇందున గూర్చి ప్రభుత్వము వారు వెంటనే పూనుకొనరు. ప్రజలే ఈ కార్యభారము వహించి, సాధనవిధానమును నిర్ణయించుకొనవలసియున్నది. ఈ నిర్ణయమందు ఆధునిక నాగరికత దేశముల స్థితిగతులు మాత్రమేగాక పూర్వపు మన దేశముదలి సంస్కారకూడ మనకు సహాయము నొసగగలవు.

పాఠశాలకు వెళ్ళలేని ఈడుకు మించినవారు మన దేశమున ఎన్నితరగతులవారున్నారో ముందుగా మనము పరికించి చూతము. పల్లెటూరు పాఠశాలలలో ప్రాథమిక విద్యను మాత్రమే మభ్యసించి తమకు నిర్ణయమైన వ్యవసాయమో, పల్లెటూరు చేతిపనులనో ఆవలంబించి తమ్ములమున జీవయాత్ర గడుపువారు మొదటి తరగతివారు. ఇట్లే పల్లెటూరునుండి నివాసము కల్గి విద్యగంధ మేమియు లేనివారు రెండవ తరగతివారు. కేవలము కూలి నాలి చేయుచు తమ్ములమున జీవయాత్ర గడపుచు పల్లెటూరునుండి నివాసము కలవారు మూడవ తరగతివారు. కేవలము సంస్కృతమును ఆంధ్రమును పూర్వ కాలపు మార్గమున యభ్యసించి పల్లెటూరునుండి పూర్వార్వత్తిమగు ధూమలయాద పై నాధారపడియున్నవారు మరియొక తరగతి వారు. ఏ స్కూలు ఫైనులు వరికొంతను లోపుగానూ లేక పైగానో ఏపట్టణమందో విద్యను చేసి భర్తచుకొంటున్న పూర్వార్వత్తి

అస్తి నపేక్షించి తిరిగి పల్లెటూరుకు చేరి అక్కడ జీవయాత్ర గడుపుచుండువారు మరియొక తరగతివారు. నిశ్చితముగా ఏవృత్తియును లేక పిల్లిమీద ఎకకు ఎకగ మీదపిల్లిని ఎక్కించుచు తమ జీవనమునకు కేవలము ఇతరులపై నాధారపడియుండి పల్లెటూరుకు చీకాకు పరుచుచున్న "జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధులు" కొందరు, వీరిక ప్రత్యేకతరగతిగా పరిగణింప తగియున్నారు. పైన చెప్పినతరగతులవారందరును పల్లెటూరు నాశ్రయించి యున్నవారే.

ఇక బస్టిలలోనున్న ఈడుముదిరినవారినిగూర్చి విచారితము. ఇందు ముఖ్యముగా పరిగణింప తగినవారు పాశ్చాత్యవిద్యల నభ్యసించి అందు ప్రావీణ్యత పొంది తమ్ములమున జీవనాధారము నెన్నుకొన్నవారు అగ్ర గణ్యులు. ఉద్యోగముల నపేక్షించక వర్తకము మొదలగు ముఖ్యముగు వృత్తుల నవలంబించి విద్యార్థులు తూగుచున్నవారు మరియొక తరగతివారు. అంత విశ్వర్య వంతులు కాకపోయినను స్వతంత్రవృత్తి నవలంబించి మర్యాదగా జీవనము గడుపుచున్నవారు ఇకొక తరగతి వారు. కేవలము కలసుపోటుపల్ల జీవనము చేయు సామాన్యముగా వర్తకుల గుమాస్తాలు, న్యాయవాదుల గుమాస్తాలు మొదలగు వారందరును ఒక ప్రత్యేక తరగతిగా నెన్నుతగినవారు. అందరికన్న ఎక్కువ సఖ్య కలిగినట్టియు, ప్రాముఖ్యత వహించినట్టియువారు నిరక్షరకుక్షులైన పాటకపుజనులు. వీ రందరికి అతీక్షులైన వార్తా నిర్మాణముగు వృత్తి ఏదియులేక పరులను దురదృష్టములపాల చేయుటయే తమ జీవనాధారముగాకలవారు. ఆధునిక కాలమున అన్ని దేశములలోను ఈ తరగతివారి సంఖ్య దినదినాభివృద్ధి నొందుచున్నట్లు మనము చూచుచున్నాము. ఈ పైన చెప్పిన అన్ని తరగతులవారును విద్యాభివృద్ధి పొందవలసినవారే.

విద్య అనంతము. సర్వకాల సర్వావస్థల యందునను నేవించి సంపాదించతగినది. ఇప్పటికాలమున మనదేశమున విద్య కేవల జీవనాధారముగా సామాన్యముగా పరిగణింప బడుచున్నది. అభ్యసించి కాదు. విద్య సామాన్యముగా నాంధ్రభాగములుగ భరింపరాదు. ఒకటి: వృత్తికి సాధనభూతమైనది. రెండవది: పౌరసత్వపు హక్కు బాధ్యతల నలవడచేయునది. ఆత్మవికాసము నకును మనోవికాసమునకును యుపకరించి మనుజుని అంద నిమగ్నునిగా చేయునది మూడవది: ఆత్మ

సంక్షయకొరకు ఐనియోగపడు విద్య నాల్గవ తరగతిది. ఈనాల్గువిధములగు విద్యయు ప్రతివ్యక్తికిని కొలదిగ నొగొప్పగనో యుండి తీరవలసినదే

ఏనియోవిద్యయందు ఇదివరకే ప్రావీణ్యముచేంది తమంతట తాము పుస్తకసహాయమున విద్యాభివృద్ధి స్వయముగ చేసుకొనగలవారికి జ్ఞానాభివృద్ధికి ముఖ్య సాధనములు పొందగ్రంథాలయములు. వీని సంఖ్య మనదేశమున హెచ్చయి ప్రతిపల్లెయందును బస్తియందును ఈ సంస్థలు వెలసి దినదినాభివృద్ధినిొందినగాని ప్రజల పరిజ్ఞానము అభివృద్ధిచేదనేదు. కేవల వృత్తి సాధకముగు విద్య వ్యక్తికి ఆనందమును సమకూర్చనేరదు. సంపూర్ణమానుషానందము నియ్యబాలదు. కావున ఈదుముదిరినవారి విద్యాభివృద్ధికి సాధనముగు సంస్థలలో ఆగ్రగణ్యమైనది పాఠశాలయము.

రెండవది సంచార గ్రంథాలయ వేదికల మూలమున పల్లెలందును పల్లెటూళ్లయందును చదువరులకు గ్రంథములను వారి వారి అవసరములను బట్టియు రుచులను బట్టియు యంద చేయుట. ఈమూలమున పాశ్చాత్య దేశములయందు జరుగుచున్న విద్యాప్రచారము వగనాతీతము. ఆ దేశపు శ్రీమంతలు ఈ సంస్థలకొరకై మితిలేని ద్రవ్యమును వెచ్చించి దేశోద్ధారకులగుచున్నారు. మన దేశమునకూడ దేశములను, సత్కర్మములను, స్థాపించి దేశోపకారము చేయుచున్న లక్ష్యపుత్రులు, "అన్ని దానములలో విద్యాదానము ప్రశస్త" మను యాగ్యోక్తి ననుసరించి గ్రంథాలయముల స్థాపించి తన్ములమున విద్యాదానము చేయగడంగుటకు ప్రార్థితులు.

గ్రంథాలయములు పుస్తకములమూలమున విద్యాభివృద్ధిని తమంతటతామే పొందగలవారిలకే యుపకరించును. మన దేశమున నిరక్షరకుటుంబ సంఖ్య ఆగణ్యము. కేవలము చదువుట, వ్రాయుటమాత్రమే తెలిసినవారు చదువు వచ్చినవారిలో లెక్కకు వచ్చినను, స్వయముగా పుస్తకములు చదివి తమకు కావలసిన జ్ఞానము సంపాదించుటకు తగిన సామర్థ్యము లేనివారై యున్నారు. గుండైన చిప్పిన తరగతివారు మన దేశమున ఎందరూ యున్నారు. వీరిందరికి ప్రవ నెప్పబడిన నాల్గు విధములగు విద్యను యలవడ చేయుమార్గములను మన దేశ స్థితిగతుల ననుసరించి మనము వెంటనే నిర్ణయించి ఆచరణలోనికి తెచ్చుట అవశ్యక ర్తవ్యము.

ఇందునుగూర్చి పూర్వకాలమున మనదేశమున ఎట్లు జరిగినదో తెలియజేయు కృషి జరుగుచున్నదియు

ప్రగమములో గమనించెదము. పూర్వకాలముందు మన దేశమున పల్లెటూండవారు దినమంతయు శ్రమపడి ఇంటికివచ్చిన పిదప విశ్రాంతికొరకును జ్ఞానాభివృద్ధి కొరకును ఏకటాకప్రాంతమునకో లేక తరుచ్చాయకో చేరుచుండెడివారు. అక్కడ గ్రామముందలి పెద్దలు విచ్చేసి తమ లోకముభవమును జ్ఞానమును ఇతిరులను అబ్బునట్లు బోధించెడివారు. పాదచారులై దేశముతటను తరుగుచు లోకకల్యాణమే తమ శ్రేయస్సుగా నెంచుకొనెడిసాగువులు ఈ సమాజములకు విచ్చేరి తమయముల్య పరిజ్ఞానమును జాగపములగు బోధించువారిల ధన్యులచేసెడివారు. ఆకాలమువేక, ఈకాలమువేక. ఆప్పటిస్థితిగతులు పూర్తి గా మారివి. ఈ సమాజములవల్ల పూర్వము ఈదుముదిరినవానికి జ్ఞానాభివృద్ధి చేసుకొనుటకుగల సాధకములన్నియు ఇప్పుడు సంపూర్ణముగా కలిపివి — వాని స్థానమున నూతన సంస్థలేమియు నిర్మాణము కాలేదు. ఈ లోపమునే మనము వెంటనే పరిపూర్తి చేదిపవలసియున్నది.

దేవాలయము మరియొక సంస్థ. మన దేవాలయములు పరిమేశ్వరాగాధనకేర్పడిన పూజాసాసములు మాత్రమే కావు. మనదేశము వివాహమునుసాక్షి, ధర్మశాస్త్ర చర్చికు సభాభవనము, పరిదేశీయులకు ధర్మశాల. పసివాండ్రుకు ప్రాపు. సన్యాసులకు మఠము. భక్తవరులకునికీపట్టు. ఇదియదియననేల ప్రజలకు జీవనాధారమై విద్యాపోషకమై ఆనందాంబుధియై దేవళము విరాజిల్లుచుండు. మనజుడు జీవనూత్రియం దలవడ చేసుకొనవలసిన సద్గుణము లన్నిటికిని శిక్షాస్థానముగను సర్వ విధములగు విద్యను బోధించెడి పాఠశాలగను మన దేవాలయములు అభివృద్ధి గాంచియున్నవి. అన్ని అంతరములనుండు ప్రజలను అచ్చట సమాజము ఆన్యోన్య స్నేహముచే ఏకలక్ష్యమున మనస్సును లగ్నము చేసుకొన్నకాండమున సంపూర్ణ సోదరభావమును తన్ములమున యలవడ చేసుకొనుచుండిరి. దేవళములయందు చిత్రీకపబడియుండు చిత్తురువులు మిక్కిలి మనోంజకముల చిత్తురుదిగావించి ఈశ్వరుని అనంతకల్యాణ గుణానాభివము కొలదికాలమున కైనను మనుజునికి సమలూర్పుటకు తగు సమర్థములయిన్నవి.

పురాణ కాలక్షేపములును హాసకథా కాలక్షేపములును మన దేశమున ఎక్కువ ప్రసిద్ధి గాంచి ప్రజలకును పానురులకునుకూడ తారకమై వెలయుచుండెను. ఈ కాలమున హాసకథా కాలక్షేపమున పూర్వముకన్న

ఎక్కువ పరివిగా జరుగుచున్నను పూర్వమువలె విద్యుక్త ధర్మములను నెగ వేర్చుకొని గానుండక నెగుగా పరిణమించు చున్నవి. హరికథా కాలక్షేపమందేమి, పురాణ కాలక్షేపమందేమి ప్రధానాంశము "కథకుని" యోగ్యతయు పాండిత్యమును. ఇప్పటి కథకులలో ఇట్టి యోగ్యత గలవారు బహు అరుదు.

శ్రోతానుగూడ కథకుని సంగీత విద్యాపాండిత్యమును బట్టియు కలకావ్యమును బట్టియు వారి యోగ్యతను నిర్ణయించుటకు ప్రయత్నింతురేగాని కథ యందలి యంశముల ప్రాశస్త్యమును బట్టియు, ప్రజల మనసులను ఆహ్లాదపర్చు ఆకర్షణచగల శక్తి ననుసరించియు ఆట నిర్ణయించును. ఈ రెండు సంపలును విద్యుక్త ధర్మములను నిర్వర్తించు విధముగ దేశమంతటను తిరిగి వ్యాపించినచో ఇందమూలమున జనసామాన్యమునకు కల్గెడి

జ్ఞానాభివృద్ధి కడుమెండు. వీనియందలి యుత్కృష్టత ఏక కాలమున వివిధాంతరముల గల్గినట్టియు వివిధ రుచులును ఆభిప్రాయములును కల్గినట్టియు సభ్యులను ఆహ్లాదపర్చి వారికి ఆవసరమొసటియు ఆభివృద్ధిరమొసటియు విషయములనుగూర్చి వారికి హృద్యముగా నుండు ట్లును చులకనగా గ్రహించుటకు వీలుగా నుండుటయు జ్ఞాన బోధచేయుటకుండు కడు సామాన్యము కల్గియుండుట యందు యుండియున్నది. మన దేశమున ఈరెండు సన్ధులును ప్రధమమున హిందూప సత్తేయునను ఈ కాలమున ఇతిరమతసులుకూడ ఈ మూలమున జ్ఞానాభివృద్ధి చేయుటకు గల ఎక్కువ సావకాశములను గమనించి వానిని గ్రహించి యున్నారు.

ఇకముందు పాశ్చత్యదేశములయందు ఇందునుగూర్చి జరుగుచున్న కృషిగూర్చి వివరించెదము.

కేంద్రగ్రంథాలయము

మనదేశమున అప్పుడప్పుడు జరుగుచున్న గ్రంథాలయసభలకు వెళ్లుచుండేది ఏసామాన్య ప్రేక్షకుడైనను తిట్టి సభయందును "కేంద్ర గ్రంథాలయములను" గూర్చి తప్పక చెప్పింపబడుచుండుటయు అందునుగూర్చి ఏయో ఒకవిధముగు తీర్మానమును చేయుటయు గను నించియేయుండును. ఈ విషయమునుగూర్చి గ్రంథాలయోద్యాభిమానులు ఎక్కువ ఆసక్తితో కృషిచేయుచుండుట కడు శుభావహము. కేంద్ర గ్రంథాలయమననేమి! దాని ఏధులెవ్వ? ఆదనయు క్తివిధానముననుసరించి నిర్మాణముకావలెనా? అట్లుకాదా? అను బంధ గ్రంథాలయములకును కేంద్ర గ్రంథాలయములకును అన్యోన్యసంబంధ మెట్లుండవలెనా? కేంద్ర గ్రంథాలయము గ్రంథాలయోద్యమాంతర్గతముగు ఓనులలో వేరిని నిర్వర్తించవలెనా? ఈషయలు నిర్వర్తించుటకు అవలంబించవలసిన సాధన విధానమెద్ది? కేంద్ర గ్రంథాలయసంఘమందు సభ్యులుగా నుండతిగినది ప్రత్యేక గ్రంథాలయములు మాత్రమేనా, లేక ప్రత్యేక వ్యక్తులుకూడ ఇందు సభ్యులుగా నుండవచ్చునా? ఈ సంఘముయొక్క కార్యనిర్వాహక వ్యవస్థను నిర్మాణము చేయుట ఎట్లు? ఈ యుద్యమమున కృషిచేయు వాండరును పైన చెప్పిన విషయములను గూర్చియు ఇందు సంబంధించిన లక్షక విషయములను

గూర్చియు కొంతకాలమునుండి తీర్చినుగా చెప్పించుచున్నారు. కావున గ్రంథాలయోద్యమాభివృద్ధియొక్క ఆభివృద్ధిగూర్చి చేయు ప్రయత్నములలో కేంద్రగ్రంథాలయనిర్మాణము ప్రాధాన్యమువహించి యుండుటచే ఇందునుగూర్చి జ్ఞానము దేశముందు విరివిగా వ్యాప్తినొందుట మిక్కిలి అవసరమును ఆవశ్యకమునై యున్నది.

పైన చెప్పబడక ప్రశ్నలకు తూచినట్లు వె.ట.సే ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటకు వీలులేదు. అన్ని ప్రదేశములకు వర్తించగల ప్రత్యుత్తరములనిచ్చుటకుకూడ వలనుపడదు. నేకకాలపాత్రముల ననుసరించి ఈ జబాబులు మారుచుండును. ఆట్లయ్యును అన్ని కేంద్రగ్రంథాలయములకును వర్తించగల సామాన్యసర్వము లుండకపోవు. కావున ప్రపంచమందలి వివిధదేశములయందును కేంద్ర గ్రంథాలయము లెట్లు కృషిచేయుచున్నవో యిందుగా మనము తెలుసుకొని అందుననుసరించి మనదేశపు కేంద్ర గ్రంథాలయములనిర్మాణమునకు మనము పూనుకొనవలసియున్నది.

ప్రథమమున బగోడా రాష్ట్రమందలి కేంద్రగ్రంథాలయమునుగూర్చి విచారించెదము. "తినదేశ ప్రజల కెట్లు ఆభివృద్ధి కలిగిందనా" యని బగోడా రాష్ట్రాన్ని

శులగు శాయాజీ గాయక్వాడీ గారు అహర్నిశమున మనము చేయుచు దగు. 1910 స. వత్సము ఆ మెరికా ఖండమున గాయాక్వాడీ గారు పుట్టినను చేయ కాలమున ఆ కేసు నందిలి స్వస్థామాస్యము ప్రజలయొక్క గూడ వ్యాపించి యున్న "గ్రంథాలయోద్యమము"ను శ్రీ వారు గమనించి జ్ఞానా, వృద్ధి పొందవలెననెడి యిట్టి యాస కియే తన ప్రజలనుగూడ కల్పించుటకు ఆయన సను క్షయెను. శ్రీ వారు ఇ కను స్వదేశము చేరిక బ్రాహ్మమే ఇందను తగిన పనిని బ్రాహ్మకొనుటకై ఆ మెరికా ఖండ వాస్తవ్యులు బోధుగాని బోధాధారాప్రయందు నలుదసలను "ధర్మ గ్రంథాలయోద్యమమును" పర్యాం గ సౌభ్యముగా వ్యాపింప చేయుటకు నియమించి అందుకు తగిన సదుపాయములను వెంటనే స్వీకరి. బోధు గారు బోధాయందు "కేంద్ర గ్రంథాలయ ప్రతిష్ఠాప నను" నిర్మాణము చేసి దానిని కేవల బోధాధారాప్ర యునకే గాక ఆభిలక్ష్యా తీర్చివేయున కింతయు అదర్శ ప్రాయముగను ఆశ్చర్యప్రదముగను చేసిరి. దేశమం దలి పుస్తకములను వివరియుగా గమనించి వ్యాప్యమును పొందుటను తగిన కార్యవిధానమును నిర్ణయించుట మొద టపని. ప్రధమమున "బోధా కేంద్ర గ్రంథాలయ ప్రతిష్ఠాపన" నిర్మాణము చేయబడినది. ఈ ప్రతిష్ఠాపన యొక్క యాజమాన్యమున గాప్రయం దుటను నలు దసలను ఉద్యమము దట్టముగా వ్యాపి నొందించ బడినది.

బోధా ప్రాంతములో చేరి బోధా గాప్రయ 4 ప్రాంతములు (లేక పు బాలు గా) విభజింపబడియు న్నది. ఇవిగాక కిరి ఇతివృత్తములును, 426 పల్లెటూర్లును ఇక నెన్నియో చిన్న పల్లెటూరు ఈ గాప్రయన గలవు. బోధా రాజధానినగరమున పర్యాంగ సౌష్ఠవ మగు కేంద్ర గ్రంథాలయ ముండునట్లు నిర్ణయింపబడినది. ఇందుకోశముల మొదలగు య ద్ద్రగ్రంథములు (Reference section) తోనిడిన ప్రశ్నకళాఖి వర్షిరుపబడినది. ఇం దలి గ్రంథములను రాష్ట్రముందు గ్రంథాలయముల వా రించుటకు తగిన కట్టుకట్టములకు లోబడి తెప్పించుకొని ఉపయోగ పర్చుకొనవచ్చును. తక్కిన మూడు ప్రాంత ముల ముఖ్యపట్టణముల యందును ఇట్లే 20,000 గ్రంథ ములుగల కేంద్ర గ్రంథాలయము లుండునట్లు నిర్ణయించ బడినది. 36 పట్టణములలోను ఒక్కొక్క పట్టణమున 5,000 గ్రంథములుగల గ్రంథాలయములు నిర్మాణము చే యవలెనని నిర్ణయింపబడినది. పెద్దపల్లె గ్రంథాలయముల

యందు ఒక్కొక్క వారియందు 500 గ్రంథములును చిన్న పల్లెటూర్లలో 200 గ్రంథములుగల గ్రంథాలయము లును గుండువలెను. "ప్రతికట్టణము గూడ, పల్లెటూరు ముగల గ్రంథాలయమును స్వపరిపాలనగలగా యుండియు కేంద్ర గ్రంథాలయమునుండి ప్రతి చిన్న గ్రంథాలయమువరకును ఆనోన్య సంబంధముకలదై క్రింది తగగతి ప్రతిష్ఠాపనపై వైతిగగతి ప్రతిష్ఠాపనకు వైతిగగతి కనుకొనునట్లుగా ఈ పెద్ద నిర్మాణము దుండుట యందును ఆనోన్య వ్యక్తిగత ధర్మము ప్రోత్సహించబడినది. "అన్ని గ్రంథాలయములు ప్రతిపాదును సక్రమముగా యుపయోగించుకొనవచ్చును. వైతి చెప్పిన విధానము నను సరిచి ఏక గామమున వారియును ఏపొరుగుదనము రాష్ట్రముం దలి ఏ గ్రంథాలయముంగన్న ఎత్తి ముద్దగిం గ యొక్క గౌరవను ఉపయోగమును ఆతి సులభముగా పొంద గలక రాష్ట్రముందలి ఈ మహా గద్యము మంతయు కేంద్ర గ్రంథాలయ ప్రతిష్ఠాపన యాజమాన్యము క్రిందనే కడుపబడుటను తగిన సదుపాయములతో ఉద్యమ నిర్మాణము ప్రారంభింపబడినది." వైతివలెను పబడిన ప్రకారం కనుబట్టి నాక్షు కుటులను మాత్రము వివ్యాప్తి నుచి చేక రును. ఇక నరక్షు కుటుల గతి ఏమి కావలెనో ప్రత్యే మొక గ్రంథాలయమును భరించలేని చిన్న పల్లెటూర్లలో యొ కలవు. పట్టణములలో గూడ గ్రంథాలయముల కు దుబాటుగా వేరి ప్రజలెందగో గున్నారు. ఇట్టి ప్రజలందరి యుపయోగము కొరకును కార్యకర్తలను వేరు గా అవలంబించి వలసియున్నది. బోధా కేంద్ర గ్రంథాలయమున కనుబంధముగ పంచాంగ గ్రంథాలయ వేటి కలు ఏర్పరుపబడినవి. ఈ వేటికలయందు స్వజనల ఆభిలక్షణములకు దగినట్లు వివిధాంశములను గూర్చి గ్రంథ ములంచబడి ఆవి ఉపయోగించుకొనతగిన విధము లున్న చోట్లక పంపబడుటను ఏర్పాటు చేయబడెను. ఈ వె ట్లెము చులకనగా ఒక చోటనుండి వరియొక చోటును తీసుకొని వెళ్ళుటకు వీలుగా నుండునంత తేలికగా చేయబడినవి. 1923 సంవత్సరాంతమును ఇట్టి వేటికలు 350 యుండెను. వీనిలో వెట్టుటను ప్రత్యేకము త్తి 11, 546 గ్రంథములు ఏర్పరుపబడియుండెను. ఆసావ స్థమున రాష్ట్రముందలి నలు దసలయున్న 166 వెట్టు గుద్వారా 5276 ప్రజలకు ఈ 11,546 గ్రంథములను పంచిపెట్టబడినవి. ఇంత విశ్వప్రయత్నములు చేసినను విద్యార్థులను తగింత ప్రజలకు చేయుటకు వీలుకలుగక పోయెను. ప్రజలందరిని చేదువురా గక దావీరలను ప్రత్యే కపు ఏర్పాటు చేయవలసియున్నది. వీరిలకు ఉపయోగ

ముకొరకు సినిమా, బయస్కోపు మొదలగు సాధనముల
మూలమున ప్రజల జ్ఞానాభివృద్ధి చేయుటకు ప్రత్యేకముగా
కేంద్ర గ్రంథాలయ ప్రతిష్ఠాపన యొక్క యాజమాన్యము
క్రింద ఒక యిలాకా ఏర్పరుపబడినది. మరియు సర్వ

జనులకు తెలియఁజేయు ఉపన్యాసముల నిచ్చుచు అందరి
యశములకు దృష్టాంతముగా నుండఁజేయు యంత్రాసహా
యమున విషయములు ప్రదర్శింపబడుచుండెను. ఈవిధ
మున నెంతయో కృషి జరిగి జ్ఞానదానము చేయబడినది.

గ్రంథ భాండా గారి

[లండనునగరముందు జరిగిన పల్లెటూళ్ళ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభయందు కలనల్ మిట్ ఛెల్ నుడివినది]

పురుషుడైనను స్త్రీయైనను గ్రంథభాండాగారిగా
నుండువాడు తాను చేయుపనియొక్క ఉత్కృష్టతను
గ్రహించినవాడై విద్యావంతుడై ఉండవలెను. అతడు
గ్రంథాలయ శాస్త్రమును కొంతవరకైన అభ్యసించియుం
డవలెను. వీనియన్నిటికంటెను ముఖ్యమైనది గ్రామస్థుల
విశ్వాసమును పొందినవాడై యుండి అర్హతనుబట్టి ఏమని
షికి ఏ గ్రంథము కావలయునో ఆమనిషి కా గ్రంథమును
అందజేయుటకు సాధ్యమైనంత శ్రమను తీసుకొనువాడై
నుండవలయును. విద్యాశాఖ ఉద్యోగులు, ఇతర
సంఘములు మొదలగు వానితో ఎక్కువ సంబంధమును
గలిగి యుండ యేగాక గ్రామస్థుల యొక్క సాంఘిక
అవసరములను జ్ఞానసముపార్జనావసరములను గ్రహించి
యుండవలయును. అక్కడివర్తకములను పరిశ్రమలను
అతడు పరిశీలించి ఉద్యోగములు చేయువారికి పొరులకు
మొత్తముమీద అందరికి ఉపయోగపడునట్లుగా ద్రవ్య
మున్నంతవరకు గ్రంథములను తెప్పించి అందజేయవలయు
ను. అతడు వెనుకటికాలపు గ్రంథభాండాగారికియెందు
అచారములను పూర్తిగా వదలివేసి అవసరమైన గ్రంథ
ములకు ఎక్కువ ప్రశ్నలనుంచుచు అరల యందుండు ఏ
గ్రంథము గాని వృధాగా పడియుండకుండు నట్లు
జూడవలెను.

యగానుండఁజేయు శీలాకాలమునందు అతడు ఉపా
ధ్యాయులను కలిసికొని ఉపన్యాసముల నిప్పింపవల
యును. ప్రయాణసౌకర్యము చౌక అగునట్లు చేయవల
యును. రుచివిబట్టి స్వాభివృద్ధిని జేసికొనటకై చదువు
నెడల ప్రేమను పుట్టించుటకు గాను దేనినైన చేయుగలవారి
తోద్పాటును దీసికొనవలయును. "మ్యూజియా" గారి
డెస్మల్ వర్గీకరణపద్ధతిని గాని, లేక "కల్లరు" గారి
గ్రంథవిభజనపద్ధతిని గాని దేవాలయము దలి దేవునివలె
పూజించు గ్రంథభాండాగారివలన ఎంతమాత్రము ప్ర
యోజనములేదు. అట్టి గ్రంథభాండాగారికి గ్రంథాలయ
మందుగల ప్రయోజనము ముఖ్యముగా స్వార్థముగుటిచే
అతడు స్వల్పజీతమును తీసికొనవచ్చును. గడ్డి సమృద్ధి
గా గలిగియుండిన బీడునందుండియు మేయజాలని ఆవు
వలె అట్టివాడు నిరరకుడు. రెండువందల గ్రామాదులు
తరిగి బోధకునివలె పనిచేయవలసియుండి ౧౪ మొదలు
౯౦ సంవత్సరములవరకు గల జనుల అవసరములను
తెలిసికొనగలిగిన చురుకైన వానికి అల్పజీతమిచ్చుట
అనివేకము.

చాలసల గులయందు గ్రంథభాండాగారికి సహాయ
కుడుగూడ నుండుట అవశ్యకము. ఇద్దరుస్వల్పము వం
తులు వేసికొని గ్రామములను చుట్టివత్తురు. సహాయకుని
జీతమెంతయో నిర్ణయించుటకు ఇంత త్వరగా వీలులేదు.
ముందు ఒకపద్ధతి ఏర్పడినకొలదియును, దాని అంతట
అదియే నిర్ధారణ కాగలదు.

ముఖ్యముగా ప్రారంభ సంవత్సరములందు అతడు తన
గ్రామమంతయు తిరుగుచుండవలయును. పగటిగంటలు
తక్కువగానుండఁజేయు, ప్రయాణము చేయుటకు కష్ట

మహను ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	RSVM01A 129
పుస్తకం పేరు	కాంచామల సర్వస్వము
కారీఖా	4/8 9/6/24
మూడు లట్ట	4/8
వెనుక లట్ట	No
మొత్తం పేజీలు	వి
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
ఖాళీ పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
కయారు చేసినది	Sandhya
పేజీలు విడదీసినది	Sandhya
స్కాన్ చేసినది	Sandhya
పరీక్ష చేసినది	PRAGATHI
పేజీలు పరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	
కప్పులు	No
పరిస్థితి	Good